

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๓๘๗/๒๕๔๕

พนักงานอัยการจังหวัดระนอง

โจทก์

นาย อาณัติ อังคณาศรีโรจน์

จำเลย

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๘๕, ๑๙๒ วรรคสี่, ๑๙๕ วรรคสอง

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๔๕

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๔๓, ๕๐, ๕๓

โจทก์มีคำขอท้ายฟ้องให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๔,๒๕๗ และ ๒๖๓ แต่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาฯ มิได้มีคำวินิจฉัยในข้อนี้ รวมทั้งมิได้ปรับบทลงโทษจำเลยตามมาตราดังกล่าวและโจทก์ก็มิได้ยกปัญหาข้อนี้ขึ้นอุทธรณ์ ประกอบกับโจทก์มีคำขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดเกี่ยวกับแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบฯ มาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๕๓ ซึ่งเป็นบทกฎหมายเฉพาะมาด้วย และศาลทรัพย์สินทางปัญญาฯ ลงโทษจำเลยตามกฎหมายดังกล่าวแล้วถือได้ว่าโจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๔,๒๕๗ และ ๒๖๓ อันเป็นบททั่วไปตามคำขอท้ายคำฟ้องอีก

เครื่องหมายอย่างอื่นที่ใช้แทนแสตมป์ยาสูบตามคำฟ้องโจทก์ อันถือว่าเป็นแสตมป์ยาสูบตามบทนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบฯ นั้นมีผู้อื่นทำปลอมขึ้นและได้ถูกนำมาใช้ปิดอยู่บนซองบรรจุยาสูบของกลางแต่ละซองแล้ว โดยจำเลยมียาสูบของกลางแต่ละซองดังกล่าวไว้เพื่อขาย ซึ่งในการขายยาสูบแต่ละซองนั้น แม้จะมีแสตมป์ยาสูบปลอมปิดอยู่บนซองบรรจุยาสูบด้วย ก็ถือไม่ได้ว่าจำเลยมีเจตนาที่จะมีแสตมป์ยาสูบปลอมดวงนั้น ๆ ไว้เพื่อขายตามความหมายในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบฯ เพราะมาตราดังกล่าวมุ่งประสงค์ที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดที่มีแสตมป์ยาสูบปลอมไว้ในครอบครองเพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้เท่านั้น หาได้ประสงค์ที่จะลงโทษผู้ที่มียาสูบซึ่งมีผู้อื่นทำปลอมแสตมป์ยาสูบขึ้น แล้วนำมาปิดแสดงอยู่บนซองยาสูบดังกล่าวไม่ ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาฯ ลงโทษจำเลยฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์ยาสูบปลอมเพื่อขายตามพระราชบัญญัติยาสูบฯ มาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๕๓ มานั้นจึงไม่ชอบ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยจะมีได้ยกขึ้นอุทธรณ์ ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาฯ ก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและพิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับความผิดฐานนี้ได้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาฯ มาตรา ๔๕ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง, ๑๙๕ วรรคสองและ ๒๑๕

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยได้กระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือจำเลยมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้า ยาสูบชนิดบุหรี่ซิกาแรตจำนวน ๔,๕๐๐ ซอง ที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมคือเครื่องหมายการค้า "KRONG THIP ๙๐ กรองทิพย์ ๙๐"ของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ผู้เสียหาย โดยจำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นสินค้าที่มี เครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหาย จำเลยมีไว้ในครอบครองเพื่อขายซึ่งเครื่องหมาย อย่างอื่นที่ใช้แทนแสตมป์ยาสูบตามประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง กำหนดลักษณะและชนิดของเครื่องหมาย อย่างอื่นที่ใช้แทนแสตมป์ยาสูบพ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๒๖) อันเป็นแสตมป์ยาสูบตามบทนิยามของกฎหมายว่า ด้วยยาสูบ ซึ่งมีผู้ทำปลอมขึ้นและแสดงอ้างอยู่บนซองยาสูบดังกล่าวในข้อ (ก) จำนวน ๔,๕๐๐ ดวง ทั้งนี้โดย จำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นแสตมป์ยาสูบปลอม จำเลยมีไว้ในครอบครองเพื่อขายซึ่งยาสูบชนิดบุหรี่ซิกาแรตที่มีตรา กรองทิพย์ ๙๐ ขนาดบรรจุของละ ๒๐ มวนจำนวน ๔,๕๐๐ ซอง อันเป็นยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบ โดย ยาสูบดังกล่าวจะต้องปิดแสตมป์ยาสูบตามอัตราภาษีที่กฎหมายกำหนด รวมมูลค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิด ทั้งสิ้นเป็นเงิน ๑๑๒,๖๑๒.๕๐ บาท เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยได้พร้อมด้วยยาสูบชนิดบุหรี่ซิกาแรตตรากรอง ทิพย์ ๙๐ ที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม และมีแสตมป์ยาสูบปลอมอ้างแสดงอยู่บนซอง ซึ่งจำเลยมีไว้ใน ครอบครองเพื่อขายดังกล่าวเป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔, ๑๐๘, ๑๑๐(๑),๑๑๕ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๙๑, ๒๕๔, ๒๕๗, ๒๖๓ พระราชบัญญัติยาสูบพ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๕, ๒๓, ๒๔, ๔๑, ๔๓, ๔๔, ๕๐, ๕๓ ระเบียบของกลางให้เป็นของ กรมสรรพสามิต

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑๐(๑) ประกอบด้วยมาตรา ๑๐๘ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง, ๔๓, ๕๐, ๕๓การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษ ทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มี เครื่องหมายการค้าปลอมจำคุก ๒ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ฐานมีไว้ในครอบครอง(เพื่อขาย) ซึ่ง เครื่องหมายอย่างอื่นที่ใช้แทนแสตมป์ยาสูบ (ปลอม) จำคุก ๖ เดือน และปรับ ๒,๐๐๐ บาท ฐานมีไว้เพื่อขาย ซึ่งยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบปรับ ๑,๖๘๙,๑๘๗.๕๐บาท รวมโทษเป็นจำคุก ๒ ปี ๖ เดือน และปรับ ๑,๘๙๑,๑๘๗.๕๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ ปี ๓ เดือน และปรับ ๙๔๕,๕๙๓.๗๕ บาทโทษ จำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ถ้าจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้ จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ และ ๓๐ระเบียบของกลางให้เป็นของกรมสรรพสามิต

จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า"สำหรับความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์และตัวตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๕๔, ๒๕๗ และ ๒๖๓ ซึ่งโจทก์มีคำขอมาท้ายคำฟ้อง ขอให้ลงโทษจำเลยด้วยนั้นปรากฏว่าศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมิได้มีคำวินิจฉัย ในข้อนี้รวมทั้งมิได้ปรับบทลงโทษจำเลยตามบทมาตราดังกล่าวตามที่โจทก์ขอ แต่โจทก์มิได้ยกปัญหาข้อนี้ขึ้น อุทธรณ์ ประกอบกับโจทก์ได้มีคำขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดเกี่ยวกับแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติ ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๕๓ ซึ่งเป็นบทกฎหมายเฉพาะมาด้วย และศาลทรัพย์สินทาง

ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางลงโทษจำเลยตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว ถือได้ว่าโจทก์ไม่ประสงค์จะให้ศาลฎีกาพิพากษาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๔, ๒๕๗ และ ๒๖๓ อันเป็นบททั่วไปตามคำขอท้ายคำฟ้องอีก ส่วนข้อที่จำเลยอุทธรณ์ในทำนองว่าจำเลยมิได้มีเจตนากระทำความผิด คำขายสินค้าที่ผิดกฎหมายตามฟ้อง เพราะจำเลยเข้าใจว่ายาสูบของกลางเป็นสินค้าที่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่าคดีนี้จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ข้อเท็จจริงจึงต้องรับฟังว่าจำเลยมีเจตนากระทำความผิดดังที่ โจทก์ฟ้อง จำเลยจะมาอุทธรณ์โต้เถียงข้อเท็จจริงเป็นอย่างอื่นอีกมิได้เพราะขัดกับคำรับสารภาพของจำเลย และเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่รับวินิจฉัยให้

ที่จำเลยอุทธรณ์ข้อต่อมา ขอให้ลงโทษจำเลยในสถานเบาขึ้น เห็นว่า ในการวินิจฉัยปัญหาข้อนี้ จำต้องวินิจฉัยเสียก่อนว่า การกระทำของจำเลยตามฟ้องข้อ (ข) เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔๓ ประกอบด้วยมาตรา ๕๓ ตามคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหรือไม่ พิเคราะห์แล้วมาตรา ๕๓ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครอง ซึ่งแสดมปียาสูบปลอมหรือใช้แล้วเพื่อขาย หรือเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสดมปียาสูบปลอมหรือใช้แล้วปรากฏข้อเท็จจริงตามคำฟ้องของโจทก์ว่า เครื่องหมายอย่างอื่นที่ใช้แทนแสดมปียาสูบตามคำฟ้องข้อ (ข) อันถือว่าเป็นแสดมปียาสูบตามบทนิยามใน มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ นั้นมีผู้อื่นทำปลอมขึ้นและได้ถูกนำมาใช้ปิดอยู่บนซองบรรจุ ยาสูบของกลางแต่ละซองแล้ว โดยจำเลยมียาสูบของกลางแต่ละซองดังกล่าวไว้เพื่อขาย ซึ่งในการขายยาสูบ ของกลางแต่ละซองนั้น แม้จะมีแสดมปียาสูบปิดอยู่บนซองบรรจุยาสูบด้วยก็ถือไม่ได้ว่าจำเลยมีเจตนาที่จะมี แสดมปียาสูบปลอมดวงนั้น ๆ ไว้เพื่อขายตามความหมายในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ เพราะบทมาตราดังกล่าวมุ่งประสงค์ที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดที่มีแสดมปียาสูบปลอมไว้ในครอบครองเพื่อ ขายหรือเพื่อนำออกใช้เท่านั้น หาได้ประสงค์ที่จะลงโทษผู้ที่มียาสูบซึ่งมีผู้อื่นทำปลอมแสดมปียาสูบขึ้นแล้ว นำมาปิดแสดงอยู่บนซองยาสูบดังกล่าวไม่ ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง พิพากษาลงโทษจำเลยฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งแสดมปียาสูบปลอมเพื่อขายตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔๓ ประกอบด้วยมาตรา ๕๓ มานั้น จึงไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สิน ทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลย จะมีได้ยกขึ้นอุทธรณ์ ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศก็มีอำนาจยกขึ้น วินิจฉัยและพิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับความผิดฐานนี้เสียได้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทาง ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๕ ประกอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่งมาตรา ๑๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๒๑๕ เมื่อวินิจฉัยดังนี้แล้วจึงคงเหลือความผิดตามฟ้องข้อ (ก) และข้อ (ค) เท่านั้น ที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า มีเหตุสมควรลงโทษจำเลยให้เบาลงหรือไม่ สำหรับความผิดฐานมีไว้เพื่อขายซึ่งยาสูบ ที่มีได้ปิดแสดมปียาสูบตามฟ้องข้อ (ค) นั้น พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๕๐ ได้บัญญัติโทษของ ผู้กระทำความผิดไว้ว่า ต้องระวางโทษปรับสี่เท่าของค่าแสดมปียาสูบที่จะต้องปิด เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ ตามคำฟ้องว่า ยาสูบของกลางจะต้องปิดแสดมปียาสูบตามกฎหมายของละ ๒๕.๐๒๕ บาท ยาสูบของกลางมี จำนวน ๔,๕๐๐ ซอง จึงต้องปิดแสดมปียาสูบคิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๑๒,๖๑๒.๕๐ บาท ดังนั้น สิบห้าเท่าของค่า แสดมปียาสูบของกลางจึงเท่ากับ ๑,๖๘๙,๑๘๗.๕๐ บาท ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่าง ประเทศกลางลงโทษจำเลยก่อนลดโทษสำหรับความผิดฐานนี้ให้ปรับ ๑,๖๘๙,๑๘๗.๕๐ บาท จึงเป็นการ กำหนดโทษปรับตามที่กฎหมายบัญญัติ ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่

อาจพิจารณาลดโทษปรับจำเลยสำหรับความผิดฐานนี้ให้เบาลงได้อีก ส่วนความผิดฐานมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมตามฟ้องข้อ (ก) นั้น เห็นว่า จำเลยมีสินค้ายาสูบของกลางที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายไว้เพื่อจำหน่ายจำนวน ๔,๕๐๐ ซอง เท่านั้น ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางกำหนดโทษจำเลยก่อนลดโทษให้จำคุก ๒ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท มานั้นจึงหนักเกินไปศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยสำหรับความผิดฐานนี้เสียใหม่ให้เหมาะสมแก่ความผิดของจำเลย ซึ่งเมื่อพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์แห่งคดีแล้ว เห็นสมควรให้ลดโทษปรับจำเลยและให้ลงโทษจำคุกจำเลยสถานเดียวให้เบาลงอุทธรณ์ของจำเลยฟังขึ้น"

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยฐานมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมจำคุก ๖ เดือน เมื่อรวมกับโทษฐานมีไว้เพื่อขายซึ่งยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบ จึงรวมเป็นจำคุก ๖ เดือน และปรับ ๑,๖๘๙,๑๘๗.๕๐ บาท ลดโทษให้จำเลยกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ แล้ว คงจำคุก ๓ เดือน และปรับ ๘๔๔,๕๙๓.๗๕บาท โดยให้รอกการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด ๒ ปี ตามเดิมและให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับความผิดฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์ยาสูบปลอมเพื่อขายตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔๓ ประกอบด้วยมาตรา ๕๓ นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง